

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J.**, bývajúceho v P., zastúpeného JUDr. S., advokátkou v K., proti žalovanému **M.**, bývajúcemu v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou K., so sídlom v B., **o 9.858,59 Eur (297.000,- Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 10 C 124/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. februára 2013 sp. zn. 13 Co 244/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica 26. februára 2007 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 297.000,- Sk. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný mu spôsobil poškodením snežného skútra, ktorý v rozpore s ústne uzavretou sprostredkovateľskou zmluvou nepredal, škodu, prípadne sa na jeho úkor prijatím poistného plnenia za poistnú udalosť, pri ktorej bol skúter poškodený, bezdôvodne obohatil.

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom zo 17. apríla 2012 č.k. 10 C 124/2007-296 žalobu žalobcu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 591,52 Eur titulom súdneho poplatku a sumu 3.903,59 Eur titulom náhrady trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že snežný skúter bol poškodený 3. februára 2005 pri dopravnej nehode v čase, kedy s ním žalovaný nedisponoval, ale na jeho požiadanie ho B. viezol žalobcovi. Mal tiež preukázané, že dopravnú nehodu nespôsobil žalovaný. Z oznámenia o likvidácii poistnej

udalosti vyplynulo, že poisťovňa uhradila škodu na skútri z poistky I. spoločnosti K., ktorá vykonala jeho opravu a výpoveďou svedka B. mal preukázané, že skúter si z opravovne vyzdvihol žalobca takmer opravený. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 100 ods. 1, 2, § 106 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 420 ods. 1, 3, a § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., úspechom v konaní a vznikom trov na súdnom poplatku a právnom zastúpení.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu rozsudkom z 26. februára 2013 sp. zn. 13 Co 244/2012 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Dospel k záveru, že súd prvého stupňa v potrebnej miere zistil rozhodujúci skutkový stav, dospel k správnym a úplným skutkovým zisteniam a na ich základe vec správne právne posúdil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, navrhol ho zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Namietal, že jemu, ani jeho právnej zástupkyňi nebolo doručené predvolanie na pojednávanie, ani oznámenie, či sa chcú zúčastniť pojednávania, alebo či sa má konať bez nariadenia pojednávania a rozhodnutia oboch súdov sú nepreskúmateľné.

Žalovaný sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu

vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom vo svojom výroku prípustnosť dovolania nevyslovil a v tejto veci nebolo dovolacím súdom vydané predchádzajúce rozhodnutie), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z ustanovenia § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. vyvodit' nemožno.

So zreteľom na ustanovenie § 242 ods. 1 druhá veta O.s.p., ktoré ukladá dovolaciemu súdu povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale komplexne sa zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd existenciu vady takejto povahy však nezistil.

S prihliadnutím na obsah dovolania, ktoré navrhovateľ odôvodnil aj tým, že odvolací súd neurčil pojednávanie, na ktoré ho ani nepozval a jeho (ne)uskutočnenie nedeclaroval, dovolací súd sa osobitne zameril na otázku, či postupom odvolacieho súdu nebola navrhovateľovi odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. je taký vadný postup súdu v občianskom súdom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatniť procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide

najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom a týmto postupom odňal účastníkovi konania procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Napríklad môže ísť o právo predniesť (doplniť) svoje návrhy, právo označiť navrhované dôkazné prostriedky, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k vykonaným dôkazom. V danom prípade dovolateľ namietal porušenie (odňatie) jeho práva účasti na odvolacom pojednávaní tým, že v tejto veci nebolo nariadené odvolacie pojednávanie, keďže odvolací súd napadnutý rozsudok vyhlásil bez nariadenia pojednávania. Táto námietka žalobcu však opodstatnená nie je.

Zákon č. 335/2012 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa Občiansky súdny poriadok, nadobudol účinnosť 1. januára 2013. Uvedená zákonná novela okrem iného zmenila obsah predošlého znenia ustanovenia § 214 O.s.p. tým, že inak vymedzila prípady, kedy odvolací súd má povinnosť nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie a kedy môže o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. (v znení účinnom od 1. januára 2013) na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

c/ ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania,

d/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

V ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2013).

V prejednáanej veci bolo rozhodnuté odvolacím súdom 26. februára 2013, teda už za účinnosti uvedenej novely Občianskeho súdneho poriadku. Na základe tohto zistenia je potrebné posudzovať konanie na tomto súde podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 1. januára 2013.

Keďže nebolo potrebné zopakovať ani doplniť dokazovanie (odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa), nešlo o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej na pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem, t.j. neboli dané dôvody pre nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 O.s.p., odvolací súd v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O.s.p. rozhodol o odvolaní žalobcu bez nariadenia pojednávania. Postupom odvolacieho súdu plne rešpektujúcim platnú úpravu Občianskeho súdneho poriadku (v znení účinnom od 1. januára 2013) nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalobcovi pred súdom konať.

Pokiaľ žalobca namieta aj tú skutočnosť, že odvolací súd ho neupovedomil o tom, že rozsudok bude vyhlásený, dovolací súd na tomto mieste poukazuje na ustanovenie § 156 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Na čl. 307 spisu je založený písomný pokyn predsedu senátu odvolacieho súdu určený súdnej kancelárii, aby na úradnej tabuli súdu bolo oznámené, že rozhodnutie v danej veci bude vyhlásené 26. februára 2013 o 9.00 hod. Je tiež zrejmé, že tento pokyn bol súdnej kancelárii doručený 13. februára 2013 a v tento deň bol tento pokyn prijatý, spracovaný a realizovaný (vykonaný). Zachovanie postupu odvolacím súdom pred vyhlásením rozsudku v zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. vyplýva z písomných pokynov súdu (predsedu senátu) a ďalších nadväzujúcich úkonov pracovníkov súdnej kancelárie zabezpečujúcich ich vykonanie tak, aby bolo zachovanie uvedeného postupu zo súdneho spisu nepochybné. Uvedeným postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriečil § 156 ods. 3 O.s.p., tak nedošlo k odňatiu možnosti dovolateľa konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Pretože prípustnosť dovolania v tomto prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti dovolania uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142

ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd však žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie tejto povinnosti (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. februára 2014

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová